

Sygn. akt II Ka 251/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2022 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Sędziowie: Karol Skocki

Anna Klimas

Protokolant: sekr. sąd. Marta Burek

przy udziale prokuratora Karoliny Wielogórskiej-Chorolicz

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2022 r.

sprawy **J. R.**

oskarżonego z 223§1 k.k. i art. 224§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole z dnia 27 maja 2022 r. sygn. akt II K 177/22

- Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.**
- Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. P. Z. kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.**
- Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Karol Skocki Robert Rafał Kwieciński Anna Klimas

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 251/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Kole z dnia 27 maja 2022r., sygn. akt II K 177/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. Na podstawie art. 438 pkt. 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia poprzez przyjęcie, iż oskarżony używając noża dopuścił się czynnej napaści na funkcjonariusza publicznego – K. R. (2) – podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, a nadto stosując wobec w/w funkcjonariusza oraz funkcjonariusza S. A. przemoc i groźbę bezprawną w celu zmuszenia w/w funkcjonariuszy Policji do zaniechania prawnej czynności służbowej podczas, gdy oskarżony w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie dopuścił się zarzucanego mu czynu tj. czynnej napaści ani nie stosował przemocy czy groźby w stosunku do w/w funkcjonariuszy, albowiem oskarżony nie stawiał oporu, sięgnął po nóż kuchenny, ale nie w celu skierowania ataku na funkcjonariuszy,</p> <p>2. Na podstawie art. 438 pkt. 2 kpk obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 ustawy z dn. 6 czerwca 1997r. Kodeks postępowania karnego (dalej kpk) polegającej na przekroczeniu granic swobodnej oceny materiału dowodowego,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>poprzez dowolną a nie swobodną ocenę dowodów przejawiającej się w przyjęciu, że obwiniony dopuścił się zarzucanego mu czynu, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy w szczególności wyjaśnienia oskarżonego jak i świadka M. K. wskazują, iż oskarżony nie dopuścił się zarzucanego mu czynu, sam zaś w przedmiotowej sprawie jest pokrzywdzonym.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził Sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.).Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k.</p> <p>W wywiezionej apelacji skarżący obrońca próbuje dać prymat wyjaśnieniom oskarżonego i świadka M. K., a negować pozostały materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań funkcjonariuszy policji S. A. i K. R. (2). To właśnie w szczególności te dowody - Sąd I instancji</p>		

uznał słusznie za wiarygodne i stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Nie ma wątpliwości, iż oskarżony dopuścił się czynnej napaści na funkcjonariusza publicznego oraz stosował wobec funkcjonariuszy Policji przemoc i groźbę bezprawną.

W pierwszej kolejności odnieść się należy do zeznań świadka M. K. (2). O ile faktycznie świadek zeznał, iż nie widział, by oskarżony trzymał w ręku nóż to jednak stwierdził on również „zresztą byłem otumaniony gazem i mogłem wszystkiego nie widzieć” (k.45v). Zatem nie można zgodzić się ze skarżącym, iż ponad wszelką wątpliwość z zeznań tego świadka wynika, iż oskarżony nie dopuścił się zarzucanego mu czynu. Ponadto świadek kategorycznie stwierdził, iż oskarżony w sposób wulgarny odmówił wykonywania poleceń funkcjonariuszy policji i próbował stawiać czynny opór. Treść tych zeznań złożonych podczas postępowania przygotowawczego koresponduje więc w większości z relacjami świadków K. R. (2) i S. A.. Dopiero podczas rozprawy głównej świadkowie M. K. (2) „przypomniało” się wiele innych okoliczności, których wcześniej – jak podał – nie widział.

Wbrew twierdzeniom skarżącego – na sprawstwo oskarżonego ponad wszelką wątpliwość wskazują zeznania funkcjonariuszy Policji – świadków K. R. (2) i S. A.. Od samego początku, w sposób tożsamy na każdym etapie postępowania tak przygotowawczego, jak i sądowego – wskazywali oni na okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, a zeznania te nie budziły żadnych wątpliwości Sądu. Ponadto w dużej mierze korespondowały z ww. zeznaniami

świadka M. K. (3), a także z wyjaśnieniami oskarżonego, który przyznał, że chwyciła nóż w obecności policjantów. Dodać też trzeba, że zeznania funkcjonariuszy policji były prawdopodobne w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego, ponieważ wymienieni byli zobligowani do wykonania nakazu sądu i doprowadzenia oskarżonego do jednostki penitencjarnej, prośby lub opór oskarżonego nie mogły przynieść zamierzonego przez niego skutku, a jedynie doprowadziło to do powstania wskazanych w uzasadnieniu apelacji obrażeń ciała J. R..

Wobec powyższego zarzuty skarżącego stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu orzekającego.

Wniosek

- zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji skarżącego, a nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
Sprawstwo i wina oskarżonego	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Sprawstwo i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
xxxxx	
Zwiążle o powodach zmiany	
xxxxx	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
	# art. 439 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II. III.	Sąd na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2018 r., poz. 1184 ze zm.) w zw. z §17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów

nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 68) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz r.pr P. Z. kwotę 516,60 złotych (w tym VAT) z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu J. R. z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 624 §1 k.p.k., zwalniając oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, mając na uwadze jego sytuację majątkową.

7. **PODPIS**

Anna Klimas Robert Rafał Kwieciński Karol Skocki

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina ,sprawstwo		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana